

המלחמה במרידי-יוניונים

ד. החוק החדש

הסעיף השני של החוק בא לרנג' על אמירי השביתה שמבין חברי היוניונים בסני, עריצות הרוב, פועל שלא נשמע לפקודת הסדרותו לצאת לשביתה האסורה לפי החוק הזה - אין הסדרותו רשאית להוציאו מחובה, אף לא לקפח במשהו את זכויותיו לעומת שאר החברים. מירושו של דבר הוא, שפועל אשר הסיר את תקנות האגודה - תקנות שהן בחינת חוזה בינו ובינה - אין האגודה רשאית לקיים מצדה את התקנות הללו ביחס אליו, והיא עומדת חסרת-אונים כנגדו, ולא יכולת לקנום אותו או להוציאו מחובה, דומה שונה המעם הראשונה אשר חוק המדינה מחערב באופן כזה בחיי הפנימיים של מרידי-יוניון, התערבות שמירושה חמירה רצינית תחת עצם קיומו. עפ"י הסעיף הזה מחבטל גם הסיני שהיה קיים משנות השבעים שר המאה שעברה, כי אין בית דין נוקק לתביעה אשר מגיש חבר מרידי-יוניון נגד הסדרותו לשם השלום מצויים, מעתה יהא בית הדין רשאי לחייב את היוניון - או להשיב לקרבו את החבר שהוצא בגלל אי-השתתפות בשביתה שהוכרה עפ"י החוק הזה לבדתי חוקית, או לשלם לחבר כזה מצויים תמורת ההנאה מקופת היוניון הנשללת ממנו בהגרשו. חובה זו של השלום מצויים לחבר שהוצא פועלת גם לשעבר; היא חלה על כל המקרים מעין אלה שקרו בעבר - הכונה כאן, בעיקר, למסירי המשמעת היוניונית בימי השביתה הנדולה של 1926.

הסעיף השלישי עומד, לפי סדר החשיבות, בצדו של הסעיף הראשון. כי הסעיף הראשון, לאחר שהוא נזר איסור על כמה סוגים של שביתות, הריהו כניה עיר איוה שמת מצומצם שבתחומי השביתה מותרת, והנה בא

מירושו מעתה - להוידו בלב מסיר השביתה, חששי לא רק לגזק חמרי, אלא גם, לגזק מוסרי. בנוסף הרצון היה אמילו מפורש, נזק מוסרי, מהוג הרגשת יחס של שנאה, בוז, התקלפות, מכים אלו נמחקו, אולם עצם המונח, נזק מוסרי במקומו עומד ונזר איסור גם על פעולה כזו של משמר שביתה המכוונת ליצור בצבור יחס של נדוי חברתי כלפי מסיר השביתה, והעקרה, שפירושה המעשי של כל המושגים הדקים הלכו מסור שוב בידי הדיינים. באחת - נכני זכות משמר השביתה מצעיד החוק את פועלי אנגליה, הרחק מאחורי החוקים של שנות השבעים.

הסעיף הרביעי בא להפוך את הסדר הקיים של גביית המס הפוליטי בקרב היוניונים, הסדר שהוקם לפי חוק 1918, מעתה לא כל המשחטט שתשלום המס הפוליטי יחייב בקום ועשה - הגשת הצהרה בכתב - אלא כל המשתתף בזה, במקום חובת הודעה על סרוב (contracting out) באה חובת הודעה על הסכמה (contracting in). כיום, מי שאינו מגיש שום הצהרה נחשב כמסכים למס פוליטי; מעתה כל הנמנע מהצהרה יקשב כמתנגד לו, ההחלטה על סינוף למפלגת עבודה ועל הקצבת כספים למטרות פוליטיות מתקבלות כיום בהצבעה רגילה ומשנתקבלה החלטה - מסיר היוניון חוספת על כל החברים, מי שאינו מסכים צריך להודרו ולהודיע, אולם היוניון פועל בזה בחור כלל, מעתה, חובה ההצבעה המוקדמת נשארת במקומה, אולם גם לאחר שהתקבלה החלטה חיובית, אין היוניון בחור כלל רשאי לפעול בזה; זהו ענין לא לאגודה כולה, אלא לחברים בודדים שנקרבה, אשר כל אחד ואחד לחור צריך לנלות לא רק את הכרתו האישית אלא גם מדה אקטיבית מיוחדת בענינים מעשיים, שאינה מצויה

פועל מקום עבודה בינם ובין חבריהם נזרה זו מיר סיליים ושאר מפע של הממשלה - נז דהגן בראוי על הצטרפות לארגון ה המקצוע, עיי החוק כאילו, לסמוך על כי זו לא הנצל של פועליה לשם רבבות עובדי תרואר את הנאי העבודה מאורגנים, מצויים האמצעים שלהם עם המקצועיות מצד אחד מצד שני; הם מצו הם ואת כוח המעב מתוך מסגרתו הארו הנזרה הומו יקומו יום אחר עונ לשביתה כללית; ה כי עבודת הממשל מיוחדת, שאינה אולם כזה היא בא שנקבעה, כי המ פוליטית עליינה זה עבודה - אינם הו התפקיד השני אין עדיף על כוחו שו רניל בארץ, ואין כ שלה גרוע מכוח כ הסעיף הש לסתור מסורה שנק שלטון מקימים בא עליהם ודחייב את העסקה פועלים מא יהיה לעיריה, או ל

כספיו בעתונות היה סמה היריעה, כי ה

פצוים חמורת ההגאה מקופת היוניון הנשללת ממנו בדרישה. חובה זו של תשלום פצוים לחבר שהוצא סועלת גם לשעבר: היא חלה על כל המקרים מעין אלה שקרו בעבר — הכונה כאן בעיקר, למסירי המשמעת היוניונית בימי השביתה הגדולה של 1926.

הסעיף השלישי עומד, לפי סדר החשיבות, בצדו של הסעיף הראשון. כי הסעיף הראשון, לאחר שהוא נזר איסור על כמה סינים של שביתה, הריהו כניח עיר איוה שטח מצומצם שבחומיו השביתה מותרת. והנה בא הסעיף השלישי ועושה דאל גם את ההיתר הזה. נושא הסעיף הוא זכות משמר השביתה. זכות זו היתה מאז ומעולם ההשלמה ההכרחית לזכות השביתה עצמה. עתה היא מחבטלת כמעט, לפי הסעיף הזה אסור, קודם כל, לעמוד למשמר על פתח מעונו של אדם, חשיבותו של איסור זה תחברר לאור הנסיון של הפרת השביתה. יש שמשירי שביתה טובלים, עיי נותני העבודה בא'טוטובילים מיוחדים מסתחי בתוהם יצר לתיך הצרות בהן החרושת; במצב כזה, המקום היחיד שאפשר, לתפוש בו לרנע את המתחש לשם שירוק והשפעה — הרי זה מעינו, והנה עתה נסגר גם הפתח הזה. ואם תמצא לומר, שעוד נשארת לפני הסועלים האפשרות לצרנג משמר גדול על יד פתח בית החרושת, מקום שבו נוהרים מסירי השביתה במספר רב הרי באה חמורת שניה. — איסור גמור על משמר השביתה המוני בכל מקום שהוא, וגם משמר השביתה מעוט-האנשים, הנוהר מלהופיע על יד פתח המעון, משותק לגמרי בפעולתו עיי איסור שנישי — איסור חמור של כל דברי או מעשי איוה, עד פירוש מיוחד במינו וחדש בתכלית החידוש שניתן למושג זה. איוה יאה

2

פולטימות מתקבלות כיום בהצבעה רגילה ומשנחקבלה החלטה — מפיל היוניון חוססת על כל החברים, מי שאינו מסכים צריך להודרו ולהודיע, אולם היוניון סועל בזה בחור כלל, מעתה חובה ההצבעה המוסדרת נשארת במקומה, אולם גם לאחר שהתקבלה החלטה חיובית, אין היוניון בחור כלל רשאי לפעול בזה: והו ענין לא לאנדרה כולה, אלא לחברים בודדים שבקרבה, אשר כל אחד ואחד לחור צריך נגלות לא רק את הכרתו האישיות אלא גם מדה אקטיביות מיוחדת בענינים מעשיים, שאינה מצויה בהסתדרויות המוניות, ועל חשיבותו המעשית של ההבדל בין שתי השמות אפשר ללמוד מזה, שמי 600000 איש, אשר הצביעו על עתה בהסתדרויות שונות נגד מס פוליטי רק 110000 איש החמו על הצהרות-סרוב, ולא עוד, אלא החוק איסור לצרף את המס הפוליטי למס היוניון הכללי ולנגות מהחברים סכום אחר: הוא עומד על גבייה מיוחדת ועל הפרדה מוחלטת של הקרן הפוליטית מהקרן הכללית.

הסעיף החמישי בא להקים חיץ בין עובדי הממשלה לבין כלל הפועלים הכאורגניים בארץ, כיום הזה משתהמים בקונגרס המריד יוניונים ובמפלגת העבודה כמאה ועשרים אלף עובדים ממשלתיים (עובדי הדואר, לבררים וכד'י), המאו"ג רגנים בהסתדרויות מיוחדות, ועוד כמה אלפים ספועלי הממשלה העובדים במפעלי החרושת של הצבא והצי, וחם מאורגנים בהסתדרויות הכלליות המתאימות למק" צועותיהם. בא החוק החדש ואוסר אליהם את ההשתייכות להסתדרויות המכליות פועלים מחוץ לעובדי הממשלה, או את סינוף אגודותיהם לפדרציות הכוללות גם פועלים כארה, זיא שלנבו עובדיה מנסה הממשלה להנהיג את הטכסים האמריקאי הברוק של Shop Union — ארגון של

רגיל בארץ, וזו שזה נרוע מכו הסעיף לסחור מסורה שלפון מקומיים עליהם וכחיוב העסקת פועלים יהיה לעזירה.

כס בעתונות סמח היריעה, חמורה לקראת כעשרה אלפים עיי ארליך מ פרוסטיג כתב בע ובתשובה להער ב, סאלקסצייטונג גלוי, הפותח ב מאירות עינים: אתח שקרן נבו חתימה: נבו פרוסטיג לא ש חורפו דבר, ה ומזכיר לבונד, המשפט הממש גורדינו בדבר בכספי-אמריקה, ה, בונדי חובה צייטונג, דויה כל שמעון צעור ובעל-כשר של ספרים וק זה מקרוב את הספרותי, לימרה סמח רצנניה לנא, המחבר לה, עוב מיד נכנס למערכת

סין והמערב

המלחמה הגדולה וימי השלום שבאו אחריה גלו לעין כל את כשלונה של הציווי-ליוציה האירומית והביאו בכנפיהם שנוי ערכן ככור, הבטחון העצמי המופרו של עמי-אירופה, הכטול והכוו שהיה נודע מאתם

הלאומיות, ככולן קשורה השאימה לשחרור מעולה הפוליטי של אירופה עם קבלת השכלתה ותרכותה סתוך-אהבה, החלום האיום על, הסכנה הצהובה, שהדריך עם מנוחה את קרניטי אירופה, ותאר להם את

לאחר ניתו ליטי מעלה המחב ענקית ועשירה כס למשוטה לכל מי והגנה על עצמה? כדי להבין את התרבות המינ

נים

להוריד בלב מסור
לא רק לנוק חמרי,
בנוסח הראשון
נוק מוסרי. מהו
שנאה, בוז, התקלמות.
אולם עצם המונח
עומד ונוזר איסור
של משמר שביחה
יחס של נדוי
השביחה. והעקר,
של כל המושגים הרקים
בידי הריינים. באחת -
השביחה מצעיר החוק
הרחק מאחורי
השבעים.

ביעי בא להפוך את
גביית המס הפולימי
סדר שהוקם לפי חוק
כל המשחמט מתשלום
החייב בקום ועשה -
אלא כל המשחחף
הודעה על סרוב
באה הובח הודעה על
(contra) כיום מי שאינו
נחשב כמסכים למס
הנמנע מהצהרה יחשב
למה על סינוף למפלגת
קצבת כספים למטרות
כיום בהצבעה רגיטה
- כמיל היוניון תוספת
מי שאינו מסכים
להודיע, אולם היוניון
כלל. מעתה הובח
נשאת במקומה,
החלטה חיובית.
כלל רשאי לפעול

לא לאגודה כולה, אלא
שבקרבה, אשר כל אחד
לכל נלוח לא רק את
אלא גם מדה אקטיביות
מעשיים, שאינה מצויה
על השיבותו

פועלי מקום-עבודה אחד, ללא קשר
בינם ובין חבריהם לחעשה ולמעמר.
גירה זו מירושה, שעוברי הארץ
סיגלים ושאר מפעלי החרושת הלכדה
של הממשלה - נשללה מהם האפשרות
להגן כראוי על תנאי עבודתם עיי
הצטרפות לארגון הארצי של כל פועלי
המקצוע. עיי החוק החדש הם מצווים,
כאילו, לסמוך על חסדה של הממשלה,
כי זו לא הנצל את בדידותם האינדיבידואלית
של פועליה לשם הרעת תנאי עבודתם.
רבות עובדי הדואר המאורגנים, הקובעים
את תנאי העבודה למאות אלפים שאינם
מאורגנים, מצווים לנתק את הקשרים
האמצעים שלהם עם בריה ההסדרויות
המקצועיות מצד אחד ועם מפלגת העבודה
מצד שני; הם מצווים להחליש את כוחם
הם ואת כוח המעמיר כלו עיי יציאה
כחוק מסנתו הארגונית.

הגירה הופלה כחוק סתרי, מן
יקומו יום אחר עובדי הממשלה ויצטרפו
לשביחה כללית; היא הוטלה בחוואנה,
כי עבודת הממשלה כחייבת משמעת
מיוחדת, שאינה מתירה ארגון חפשי.
אולם בזה היא באה לסחור את המסורת
שנקבעה, כי הממשלה כחור רשות
פוליטית עלינה והממשלה כחור ניתן
עבודה - אינם היונו הך, וכי לגבי
התפקיד השני אין כוחה של הממשלה
עדיף על כוחו של איזה נותן עבודה
רגיל בארץ, ואין כוחו של עובד הממ-
שלה גרוע מכוח כל פועל בארץ.

הסעיף הששי בא אף הוא
לסחור מסורת שנקבעה בכמה מוסדות
שלמון מקומיים באנגליה: להעסיק בממ-
עליהם וכחייב את הקבלנים שלהם על
העסקת פועלים מאורגנים. מעתה אסור
יהיה לעיריה, או לאיזה מוסד אדמיניס-

טריטורי אחת, לקבוע תקנה כזו, או
להכניס סעיף כזה בחוזה עם קבלן,
אמנם, גזירה זו אין השיבותה באנגליה
מכריעה, באשר חובת העבודה המאור-
גנת מובטחת למעשה עיי כוחם של
המריידייוניונים יותר מאשר עיי תקנות
של עיריות, שאינן מעסיקות אלא מעומ
קמן של פועלי הארץ. אעפ"כ יש גם
בזה משום הרימת הפועל מעמדה
השובה אשר כבש.

והסעיף השביעי בא ליפות את
כוחו של התובע הכללי, אם עפ"י יומחו הוא
או עפ"י תלונת מישהו, לקנות לבית דין
בדרישה לשים למסדע עיקול על קופה
של מריידייוניון, אשר יש לו לחובע
הכללי היסוד לחשוש כי הוא עומד
כהכריו שביחה בלתי חוקית נקרי: סוכי-
דריח). שוב התנקשות בחסינות הקופה
של המריידייוניון, אולם הרבה יותר
רצינית מזו שבסעיף הראשון: המלה
עיקול עפ"י חשש פותחת פתח רחב
להתעללות באגודות המקצועיות ולשיתוק
שיטתי של פעולתן.

אלה הם שמונת סעיפי החוק
בקיהם העיקריים. הם עברו ככך דרך
הועדה (לפי שעה הניעונו ידיעת רק
על צורחם המוגמרת של ששת הסעיפים
הראשונים, אולם אין לשער, כי בשני
הסעיפים האחרונים חלו שנויים ניכרים)
ולא נשארנו למניהם אלא שני שגבים -
הרצאת הועדה וקריאה שלישית. ואחרי
שיצא החוק מבית הנבחרים - תהא דרכו
מכולה לפנינו על מני בוח הלורדים אל
לשכת המלך. ואו - עירכי הדין והדיינים,
המשחויים זה חרשים את מוחותיהם
בלימוד כל דקדוקי החומרה שבחוק
החדש, יהיו חפשים למרוף את מרמם.
מ. ש.

הונגרים

לפני שבוע
בריברה אשר כארגומ
של המחישנים היה
בקונגרס הודנש. כי
ביום היהודים הוא ש
ישבים שאינם יהוו
נחילים בקשיים
המרגספורט, המסכר,
הרמאים והרוכל הכס
השרות ויחסה האד
הולת האשראי, הנכ
ואם גם המחישבים
מים כאחיהם הכתו
הארורה של דרכו
במדינה זו, דרכים
בלתי צפויה של הח
לאחר שעברום
שהחוק מבטיח לכאו
כבושיו ועמרו של
אין מצנו של ה
החוכר: זכות הב
היהודי על קרקעו
החווה אלא לאחר
כעבור שלשים שנה
שנה אלה לוקים ה
בכוחו של המחישב
החשלוטים כמועד.
לקיים את אחד

בועידת-העבוד
בשאלת חופש
עית בועידת העבוד
פולטום הריף
והפאשיסטים. הממש
שיבה כנראה את
וצרעה למשלחת
של המיניסטרוין
מתבונן, ומלבד
המוכר הכללי
המקצועיות הפאשיס
מיוחדת נתקבלה

בתפוצות

וכאן שתה בקבוק ירינה להרעיל את
עצמו. באותו מעמד היו סופרים אחרים
שהבהילו את העורף התכופה, וזו

כספי-תעמולה
בעתונות היהודית בפולין נחפר-
סמה היריעה, כי ה.בונדי הוציא לצרכי
תעמולה לכראת הבחירות לעיריית-ירוששה